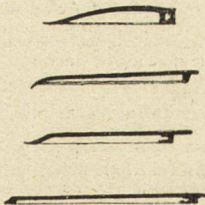


Лютренъ, фр. lutrin — голѣмъ поупитъръ, на който се поставятъ литургийнитѣ пѣсни, и около който се нареджатъ хориститѣ въ църковнитѣ хорове. Въ широкъ смисълъ—Л. означава пѣвцитѣ, групирани около него.

Ляпуновъ, Сергей Михайловичъ — пианистъ, компонистъ и музикаленъ фолклористъ, род. 30 ноемв. 1859 въ Ярославъ, умр. 11 ноемв. 1924 въ Парижъ, възпитаникъ на Московската консерватория, помощникъ-директоръ на Придворната пѣвческа капела, после професоръ въ Петербургската консерватория. Творби: 2 симфонии, Тържествена увертюра, Балада и симфонични поеми: „Хашишъ“ и „Желѣзна воля“, 2 концерта за пиано съ оркестъръ, и единъ концертъ за цигулка съ оркестъръ, Рапсодия (Украинска) за пиано и оркестъръ, „Вечерна пѣсенъ“ — за соли, хоръ и оркестъръ, клавирни нѣща и пѣсни. Л. е записвалъ и изучавалъ народни пѣсни отъ севернитѣ руски губернии.

Лжкъ, фр. archet, ит. arco. нѣм. Bogen, англ. bow — се нарича, при струннитѣ (лжкови) инструменти, пособието, съ което се гъркатъ струнитѣ, за да се получи тонъ. Л-тъ се състои отъ една пръчка, на която



Лжкове

сж опънати конски косми; на горния край тѣ сж втикнати въ една вглжбиатина, а на долния, нареченъ „жабка“, има едно винтче, съ което се регулира опъването имъ. Горнитѣ фигури представятъ промѣнитѣ, които е претърпѣлъ Л-тъ, докато достигне днешния си видъ.

М.

М — съкращение за: mano или main = ржка; mezza или mezzo = половина; manual (при органи творби); М.М. = Мелцеловъ метромомъ.

Ма, ит. ma — съюзъ = но, напр., allegro ma non troppo = полека, но не твърде много.

Мабелини, Теодуло — Mabellini, Teodulo — плодовитъ оперенъ и църковенъ компонистъ, род. 2 апр. 1817 въ Пистоя, умр. 10 мартъ 1897 въ Флоренция, възпитаникъ на тамошната музикална школа и, после, на Мерцаданте въ Новара; директоръ на Филхармоничното общество, капелмайсторъ и преподавателъ отъ 1867 въ музикалното училище въ Флоренция. Творби: опери — „Матилда Толедска“, „Рола“, „Контьтъ отъ Саваня“, „Мария Французска“, „Балдасаро“ (1852), „Фиамета“ и др. нѣколко оратории и кантати, много меси, мотети, псалми.

Магадисъ, гр. μαγαδισ — име на единъ, приличенъ на китарата, ин-

струментъ у старитѣ гърци, съ 20 струни, на който е могло да се свири въ октави.

Магасъ, гр. μαγας — мостчето при струннитѣ инструменти у старитѣ гърци; презъ XVI ст. съ това име, а сжщо и съ „магадисъ“, сж наричали и монохорда.

Магеръ, Йоргъ — Mager, Jörg — изследвателъ и пропагандаторъ на четвърттонната система, род. 6 ноемв. 1880 въ Айхщетъ, училъ органъ при Хенлайнъ въ Манхаймската консерватория, дългогодишенъ учителъ и органистъ въ малки градчета и села. М. построява първия хармониймъ въ четвърттонната система, и своя електрически инструментъ „сферофонъ“ (гл. т.), който демонстрира на Доиауешингенскитѣ музикални тържества 1926, а на следната година въ Франкфуртъ а/М. Писалъ: върху четвърттонната система и радиото — „Една нова епоха въ музиката чрезъ радиото“ (1924). Сега работи върху